

.....

జ్వాల

.....

పైటఅంచులు కొనగోట సరిచేసుకుని - నిదానంగా, పూలబుట్ట అందుకుని ఇంటిమెట్టు ఎక్కి - తిరిగి చూడకుండా వెళ్లి పోయింది.

ఆతడు - కంగారు అడచుకోలేక - తలఎత్తి చూడలేక - కండ్లమంచి అడుగు కదపలేక - అలాగే నిలువబడి పోయినాడు.

... ..

చంద్రుడు, చాలా అందగాడు - కాని, ఆతని చక్కదనానికి ఆస లూరించడమే కాని, వేరే ప్రతివిని యోగము కనబడకుండా ఉంది. ఎందరో అందాల రాసులు - చంద్రుడు, తమవైపు ఒకసారి చూసితే - చిరునవ్వు తెరలపొరలు విరజారనిస్తే - చాలునని - నిరీక్షిస్తున్నా - ఏమి చేయకుండా - ఎవరికీ పసికీరాకుండా - ఆలా అయిపోతున్నాడు.

చంద్రుడు చాలా అందగాడు - ఆలోచనలు ఆచారాలు, అన్ని కలిపి చూడాలి - కోరికలు లేక కాదు - తాను చిప్పనివాణ్ణి తెలియక కాదు, కాని,

'వ్యభార్యాయాంచ యశావనం' అనేవైదిక శ్లోకం, ఆతని శృంగార లీలలకు అడ్డుపడినది - ఆపసి పిల్ల - భార్య - కాపురమునకు వచ్చేవరకు, 'అనా ప్రాతం పుష్పం'కు ఆతడు పురుషరూపలక్ష్మ్యముగా ఉండదలచుకున్నాడు -

ఎందరో - ఎన్నివిధాలో చెప్పారు - స్నేహితులు ఎందరూ రకరకాలుగా - హుసారిచ్చారు - బలవంతం చేశారు - బలవంతం వెట్టించారు - ప్రయోజనం?

... ..

తనవడుచుతనపు తొలిఅనుభవాన్ని భావించుకుంటూ, కంపిస్తున్న చేతితో ముసలి ముత్తైదువ, గది తలుపులు దగ్గిరా లాగింది. ఒక్కక్షణం ఆగి... 'లోపల గడియవేసుకోండిరా' అని వెను దిరిగిచూసి అందరితో బాలు కలిసి తానూ నవ్వింది -

వృథక్కయ్యకు అలవాటుపడ్డ - కాపురానికి ఇంకా వెళ్లని పడుచు పిల్లలు - ఆనాడు - ఏదో - చాలాచెలి నుగా ఒకరి సరసను ఒకరు బరిగాను.

గది తలుపు - గడియ - చప్పుడు కానుకడనే ఆదు ర్దతో వేసినట్లు - చప్పుడైంది -

తలుపు - స్విచ్చాఫ్ - అయింది -

కొంచెం నేపటికి - చాలా తొందరగానే - మళ్లా వెలిగింది -

తెల్లవారు - ఆలా వెలుగుతూనే ఉంది -

చీకటి విడకముందే - చంద్రుడు పడకగదిని విడిచి ఈ వలకు వచ్చి... వంచిన తల ఎత్తుకుండా... గబగబ మెట్లు దిగి క్రిందకు వెళ్లిపోయినాడు -

కాఫీవేళకు - వెళ్లికొడు కోసం - ఇంట్లోనాళ్లు వెదికారు - కాని, కనిపించలేదు -

... ..

వెన్నెల ముదిరిన రాత్రి -

ఆ - శుభ్రజ్యోత్స్నాపులకీతయామిని' ఆతని, పులు కితునిగా చేయలేక - సిగ్గుపడి - మధ్యమధ్య, మబ్బు తెరల మేలిముసుగు నవరించుకుంటూంది.

చంద్రుడు, దిగులుతో - కూర్చునిఉన్నాడు.

'ఏం - కొత్త వెళ్లికొడుకు...?

మరీ సిగ్గుపడ్డాడు - పలుకరించినా - మూగుపలుక లేక పోయినాడు -

ఆ అన్నాయి - లక్ష్మీ - ఆతని సరసకు - వచ్చి - కూర్చుంది -

'ఏం - మాట్లాడవేం -

... ..

'ఎందుకు - ఈలా వచ్చావు?

... ..

'ఈ వెన్నెలలో - ఆ...వంటరిగా వదలి - ఏలా రాగలిగావు?

'చెప్పవేం?

చంద్రుడు - ఇంతసేపటినుంచి - మాటాడాలని - జవాబు చెప్పాలని - ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు - కాని, ఏలాప్రారంభించాలో, - ఏమనాలో తెలియలేదు -

-దిట్టపు తెచ్చుకున్నాడు.

‘లక్ష్మీ!’

ఆ అమ్మాయి, కనులతో సాభిప్రాయంగా, ఔనని సైగచేసి కొంచెం దగ్గరగా జరిగింది ..

‘మరి.....

‘ఊ...’

‘ఆ - అమ్మాయి...’

‘ఎవరు—

‘నా... భార్య-

లక్ష్మీ - అర్థం కాని చూపుతో - ఆదుర్దాతో -

‘ఏమి...’

‘నా - భార్య— —

‘ఊ - నీ భార్య - ఏమిటి? - చాలా చక్కనిదా - చదువుకున్నదా - చెప్పా - మాట్లాడవో?

చంద్రుడు కంపించిపోయినాడు - గాద్దదికంతో - కనులనీరు తెచ్చుకుంటూ - పట్టరాని అసహసంతో - అసహ్యంతో...

‘నా భార్య...ఉహూ... ఆ... ఆ అమ్మాయి - ఆడపిల్ల కాదు.’

అని తల నూరీ వంచుకున్నాడు.

లక్ష్మీ ఒకనిమిషం ఊరుకుని - నవ్వేసింది.

‘బలే...చంద్రం! - బలేవాడవు - ఆ అమ్మాయి ఆడపిల్లకాదూ?...బలే నీవు? -

‘కాదు, లక్ష్మీ - నవ్వవద్దు - నేను చెప్పింది అర్థం కా లేదూ - ఆపిల్ల- చిన్నతనంలో - నాపెళ్లినాటికి ఆడదే- కాని, వయసు వచ్చినకొద్దీ - మగవాడుగా - మారి పోయింది -

‘నిజం

‘అవును - భయపడి మొదట ఎవరితోనూ చెప్ప లేదట - తరువాత వాళ్ల తలిదండ్రులకు చెప్పినా - వాళ్లు అర్థంగాక, బయటికి తెలియనీయలేదు - ఇప్పుడు ఏమీ లాభం లేదనుకుంటాను -

‘అంటే?

‘కొత్తలా అయితే— వైద్యసహాయంవల్ల (నా) పడేది - ఇప్పుడు - మరి...’

‘నీవు చెప్పేది చాలావితగా ఉంది అంటే - చంద్రం ఆలా మారిపోవడానికి ఏలున్నదా?

‘అహ... ఈమాదిరిగా జరుగుతూన్నట్లు పత్రికల్లో చదవడం లేదూ - మనదాకా వస్తే కాని...’

లక్ష్మీ ఆతని తల నిమిరుతూ -

‘చంద్రుడా! నిన్ను చూస్తే - చాలా బాలిగా ఉంది - ఏం చెయ్యను’ అని చాలా ఆపేక్షగా అన్నది -

చంద్రం ఆమె రెండుచేతులూ పట్టుకుని - తనదగ్గరకు లాక్కుంటూ -

‘లక్ష్మీ - నిన్ను నేను...’

‘నీకు నీవు - నవ్వుతూ’ తేలికగా - అనుకుంటుంది.

‘ఏమిటి? - ఏమి - నవ్వుతే నీవు - నవ్వుతే నీవు -

ఆతడు తల ఊపాడు -

‘నేను - నీకు - కావాలా?

... ..

‘నేను - చాలా చక్కనిదాన్ని నవ్వుతా?

చంద్రుడు ఆవ్యయవంగా - ఆమెను ఏమీ పూరించ బోయినాడు.

కాని - లక్ష్మీముఖంలో శ్రీమ - ఆశ్రయన్న భావం అటు మాయమై పోయినవి - నిశ్చల నయనాలతో -

‘నేను - నిన్ను ప్రేమించడం - లేదే’ అన్నది - రెప్ప వాల్చుకుండా- ఆతనికి ముందు అడుగుపడలేదు.

‘నామీద - ప్రేమ లేదూ - నీకు

‘ఉహూ...

‘మరి - అవశ -

‘అవశా - ఏవశ - ఒకటి - అదా -

‘ఇది - ఇవశసంగతి -

‘ఇక - ఎప్పటికి -

‘ఏమో? - ఇప్పుడు -

‘అయితే...’

‘- లేదు - గియితేలేదు - నాకు భయం వేస్తూంది బాబూ - నీ గాలి సోకితే - నేనుకూడా - మగవాణ్ణి వ్రతా నేమో నని...’

అని నవ్వుతూ, వెనుతిరిగి - తిరిగిచూసి నవ్వుతూ, ఇంట్లోకి పారిపోయింది

- వేళకు వికసించిక పోవడం చేత - వినియోగపడకుండా - తీవనే మిగిలిపోయిన మల్లెమొగ్గలు - ఒంటరిగా - చంద్రుడు!

ప్రేమ

మనోరథము

ప్రతిస్త్రీకి ‘రోమాన్స్’ చాలా యిష్టం. కాని, నటికోరేప్రేమ స్వార్థరహితమైనది, అచంచలమైనది, మనోరథమును ప్రజ్వలించచేసేది.

ప్రేమవల్ల నటికొకలము నిగ్గులు తేరుతుంది. ప్రేమ విద్యాణములైన అభిమానములనూ, సున్నితములైన అనుభూతులనూ, గాఢాకుప్రవృత్తులనూ పరిణతికి తెస్తుంది. దాని ప్రభావము ఓజస్వంతము; అందువల్ల ప్రతి నటికీ ప్రేమ అత్యవసరము.

జంతుసామాన్యమై, శారీరకప్రస్ఫుటత్వంలో, సాధారణ స్త్రీపురుషులలో ఉండే ప్రేమను పొందవలెననీ, ఆకర్షించవలెననీ, సన్నిహితత్వాన్ని ఆకాంక్షించవలెననీ ఉండే ప్రేమను కాదు, నే నెంచుతూఉంటుంది. అందరు కళాపాఠకుల కళాపరిణామానికి ప్రాణప్రదంగా గణించదగిన ప్రేమ, స్వార్థరహితమూ, రసధరితమూ అయి మైత్రిసహితమూ, అనుభవయుతమూ

కావలె. మనలను ప్రేమించేవారిగణనకు, తగిన ఉత్తమ లక్ష్యాలను మనలో అభివృద్ధి చేసికోవడమే, ప్రేమ కోసం జీవించడం అన్నదానికి అర్థం. నేను స్త్రీనై నందుకు ప్రేమించడం నాకు కృధానమే - కాని, ఆప్రేమ, నా కళాపరిపోషణమునకు దోహదము కాజాలదు. నీవు ఎవరినై నా ప్రేమించితే, నీవు ఆవ్యక్తిసాధక బాధకాలలో సుఖదుఃఖాలలో ఐక్యమై, వ్యక్తిత్వాన్ని కోల్పోతావు. నీ సన్నిహితులునైతే నీన్ను తమలో లీనం చేసుకుంటూ నీ పురోవృద్ధికి ప్రతిరోధులు కావచ్చును. నన్ను ప్రేమించినవారు నాకు ఉపకారులు కాలేదు - నాయాండు ప్రేమ కలవారే నావృద్ధికి శారకులైనారు: ఇదే భేదము!

ప్రతినటి ప్రేమాన్వితయై ఉన్నట్లు బానించుకోవడం ముఖ్యం. లేకుంటే ఆమె రసస్ఫూర్తితో జీవించలేదు. ఇంతకూ మనమూ శిశుప్రాయము! మనము ఉన్నదిక రావలెనంటే, శక్తిమంతులమనీ మనమీ నచ్చ జెప్పేవారు ఉండవలె! మా డైరెక్టర్ భావన, కోహి నూర్ ఫిల్ముకంపెనీ అధిపతి ద్వారాకోహి నూర్ ఫిల్ము దాన్ కలిగించిన ఉత్సాహం తెలిపాడేమీ తొలి నాటికష్టాలను గడకగలిగేదానను కాదు. నా శక్తి సామర్థ్యాలను ఇతరులు సందేహించినప్పుడు, వారిద్దరూ నాకొకలాన్ని పూర్తిగా విశ్వసించారు. నటీవృత్తి నేను గైకొన్న మొదటిరోజుల్లో ఉత్సాహజనకమైన వారి ఆదరం లేనిదే, వారి స్వార్థ మెరుగని అభిమానం లేనిదే, నేను, ఈనాటి ఉచ్చదశకు రాలేకపోయే దానను. ఫిలిం అహమద్ తో ఏరబాల ఏక్టు చేస్తూన్న రోజులు నాకు జ్ఞాపకం ఉన్నవి. అది నా మొదటి ఫిల్ము. భయంతో నేను చలించిపోతున్నాను - బనివాళ్లు సహితం ఏమనిపోతారో అని. కెమిరావాళ్లు బొమ్మ తీయడం ప్రారంభించారు - సీన్ అయిపోయింది - ఎట్లా అభినయించానో అని జంకుతో బిక్కపోయి చూస్తున్నాను చుట్టూ ఉన్న జనాన్ని, వాళ్లు నా నటనా కొకలాన్ని గూర్చి ఏమనుకుంటూన్నారో అని. అందరు ఒక్కమ్మడి భేష్ అన్నారు. ఆ నిమిషం నాకు కలిగిన పారవశ్యవిభ్రమం ఈ జీవితంలో ఏనాడూ మరల పొడచూపదు.

... ..